

ДО ПИТАННЯ ПОБУДОВИ ПЕРСПЕКТИВНОГО ЗОБРАЖЕННЯ

Перспектива як наука є однією з найбільш наочних проєкційно-зображальних систем. Вивчення законів побудови перспективних зображень дуже важливе у професійній підготовці майбутніх архітекторів. Перспектива дає можливість наглядно зобразити тривимірність об'ємно-просторових форм, їх взаємне розташування, виявити глибинність внутрішнього і зовнішнього простору, передати просторовий характер оточуючого середовища. За допомогою перспективи можливо отримати наглядне зображення об'єкта, що проєктується. Аналізуючи перспективне зображення, автор уточнює, перевіряє проєкт або композицію зображення, вносить в них необхідні корективи та виправлення.

Сучасні прийоми і способи зображення на площині об'ємно-просторових композицій з'явилися в результаті довготривалого періоду їх розвитку й вдосконалення.

Основні принципи побудови перспективи, закладені майстрами Відродження, міцно увійшли в сучасну науку про побудову перспективних зображень, що базується на методі центрального проєціювання з урахування закономірностей і особливостей зорового сприйняття людиною навколишнього простору.

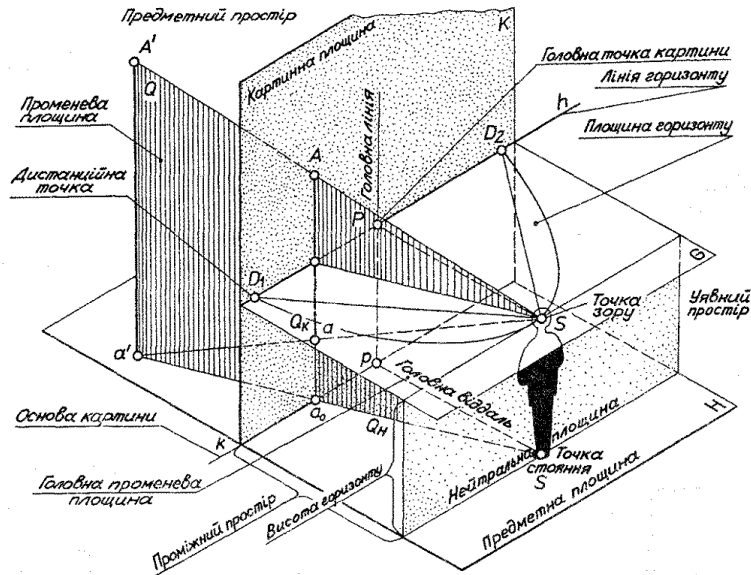
Існують декілька способів побудови перспективи. У кожному з них використовуються різноманітні елементи центрального проєціювання. Вибір того чи іншого способу побудови залежить від виду об'єкта та його об'ємно-просторової структури. У процесі побудови перспективного зображення за основу береться один із способів, але залучаються окремі елементи інших способів побудови.

Перспективу можна поділити на три частини: перша частина – лінійна перспектива, яка вивчає геометричні закони перспективних побудов, друга частина – повітряна та кольорова перспектива, яка висвітлює питання зміни кольорів та насиченості в залежності від відстані до об'єкта зображення, третя частина – вивчає зміну контрастів світла і тіней, а також зміну різкості контурів фігур в міру того, як предмет віддаляється у просторі.

Майбутні архітектори повинні оволодіти найбільш доступними й гнучкими способами, які найчастіше застосовуються в творчій роботі. До таких способів відносяться:

- спосіб архітекторів, що базується на використанні точок збігу паралельних прямих;
- спосіб прямокутних координат та перспективної сітки;
- радіальний спосіб (спосіб Дюрера).

Сутність радіального способу побудови полягає у знаходженні точок перетину проєціюючих променів з картинною площиною за допомогою побудови картинних слідів променевої площини

У літературі цей спосіб пропонується застосовувати для побудови фронтальної перспективи, але його доцільно використовувати і при побудові кутової перспективи. Позитивна якість радіального способу полягає в компактності побудови й відсутності віддалених від поля креслення точок збігу.

Література

1. Пономарьов А.М. Перспектива / Пономарьов А.М. – К. : КДТУ, 2001. – 73 с.
2. Короев Ю.И. Начертательная геометрия / Ю.И. Короев. – М. : Стройиздат, 1987. – 317 с.
3. Климухин А.Г. Тени и перспектива. – М. : Издательство литературы по строительству, 1967. – 190 с.
4. Михайленко В.Є. Нарисна геометрія / В.Є. Михайленко, М.Ф. Євстифеев, С.М. Ковальов, О.В. Кащенко – К. : «Вища школа», 2004. – 301 с.
5. Нарисна геометрія. Практикум / [С.А. Антонович, Я.В. Василюшин, О.В. Фольта та ін.]. – Львів. : Вид-во «Світ», 2004. – 525 с..
6. Короев Ю. Архитектура и особенности зрительного восприятия / Ю. Короев, М. Федоров. – М., 1954. – 120 с.
7. Колотов С.М. Курс начертательной геометрии / С.М. Колотов. – К., 1958. – 223 с.
8. Ратчишин С.А. Перспектива / С.А. Ратчишин. – К., 1982. – 185 с.
9. Барышников А.П. Перспектива / А.П. Барышников. – М., 1949. – 178 с.
10. Бубенников А.В. Начертательная геометрия / А.В. Бубенников. – М., 1985. – 328 с.